

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.7.2014 r.
COM(2014) 397 final

2014/0201 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów, 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów, 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2014) 207 final}

{SWD(2014) 208 final}

{SWD(2014) 209 final}

{SWD(2014) 210 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1 Kontekst ogólny

Gospodarka Unii traci obecnie znaczne ilości potencjalnych surowców wtórnych, które znajdują się w strumieniach odpadów. W 2011 r. w UE wytworzono w sumie około 2,5 mld ton odpadów. Dla przykładu, zaledwie 40 % odpadów komunalnych wytworzonych w Unii poddano recyklingowi, natomiast pozostałą część składowano (37 %) lub spalono (23 %), z czego około 500 mln ton można było poddać recyklingowi lub ponownie wykorzystać. Unia traci w ten sposób znaczne szanse na podniesienie efektywności gospodarowania zasobami oraz stworzenie gospodarki w większym stopniu opartej na zamkniętym obiegu, prowadzącej do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, co z kolei zaowocowałoby ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych i uzależnienia gospodarki od przywożonych surowców.

Unia boryka się również z różnicami we wdrażaniu przepisów między państwami członkowskimi. W 2011 r., kiedy to sześć państw członkowskich składowało mniej niż 3 % swoich odpadów komunalnych, 18 państw traciło zasoby ze względu na składowanie ponad 50 %, a w niektórych przypadkach nawet ponad 90 % odpadów. Dowodzi to dużych rozbieżności w efektywności gospodarowania odpadami i sytuacja ta wymaga pilnej naprawy.

1.2 Podstawa i cele wniosku

Ostatnie tendencje wskazują na możliwość dalszego postępu w zakresie efektywnego gospodarowania zasobami oraz na znaczące korzyści gospodarcze i społeczne, który postępek ten może przynieść. Przekształcanie odpadów w zasoby to zasadniczy element służący efektywniejszemu gospodarowaniu zasobami i zamknięciu obiegu w gospodarce.

Prawodawstwo europejskie, zwłaszcza ustalenie wiążących prawnie celów, to główny czynnik stymulujący doskonalenie praktyk w obszarze gospodarowania odpadami, rozwój innowacyjnych technik recyklingu, ograniczenie wykorzystania składowisk oraz stworzenie środków zachęcających konsumentów do zmiany zachowań. Dalszy rozwój polityki dotyczącej odpadów może przynieść znaczne korzyści w kategoriach zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy przy stosunkowo niskich kosztach, co przyczyni się również do poprawy stanu środowiska.

Niniejszy wniosek to odpowiedź na prawny obowiązek dokonania przeglądu celów w zakresie gospodarowania odpadami, określonych w trzech dyrektywach: w dyrektywie 2008/98/WE w sprawie odpadów¹, dyrektywie 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów² oraz dyrektywie 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych³. W związku z przeglądem w niniejszym wniosku analizuje się wspomnianą wyżej sytuację zgodnie z celami Planu działania na rzecz zasobooszczędnej Europy⁴ oraz 7. programu działań w zakresie środowiska⁵, obejmujących hierarchię postępowania z odpadami⁶ we

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

² Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

³ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

⁴ COM(2011) 571.

⁵ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

wszystkich państwach członkowskich, zmniejszenie ilości odpadów ogólnie i na mieszkańca oraz opracowanie kompleksowej strategii na rzecz walki z niepotrzebnym marnowaniem żywności, zapewnienie wysokiej jakości recyklingu oraz wykorzystanie poddanych recyklingowi odpadów jako znaczącego, wiarygodnego źródła surowców w Unii Europejskiej, ograniczenie odzysku energii do materiałów niepodlegających recyklingowi oraz ograniczenie wykorzystania składowisk do odpadów niepodlegających recyklingowi. Wniosek przyczynia się również do realizacji unijnej inicjatywy na rzecz surowców⁷.

Ponadto wniosek zawiera elementy uproszczenia wymogów dotyczących sprawozdawczości zawartych w dyrektywach 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji⁸ i 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów⁹.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1 Badania

Podstawę oceny skutków i wniosku ustawodawczego stanowiły trzy podstawowe badania przeprowadzone w okresie ostatnich dwóch lat¹⁰, w ramach których przeprowadzono oceny korzyści technologicznych, społeczno-gospodarczych oraz analizy kosztów i korzyści związanych z wdrożeniem przepisów UE dotyczących odpadów i dalszym ich rozwojem.

2.2 Konsultacje wewnętrzne

Dnia 16 kwietnia 2012 r. utworzono grupę sterującą ds. oceny skutków. Do udziału w posiedzeniach grupy sterującej ds. oceny skutków zaproszono następujące dyrekcje generalne: Sekretariat Generalny, DG ds. Gospodarczych i Finansowych, DG ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu, DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu, Wspólne Centrum Badawcze i Eurostat. Grupa sterująca ds. oceny skutków monitorowała przygotowania do oceny skutków.

2.3 Konsultacje zewnętrzne

Komisja przygotowała orientacyjny wykaz problemów, które należy rozwiązać, a do rozmów z zainteresowanymi stronami przystąpiono w lutym 2013 r. W czerwcu 2013 r. rozpoczęto konsultacje społeczne online, które zakończono we wrześniu 2013 r. zgodnie z minimalnymi normami dotyczącymi procesu konsultacji.

⁶ W hierarchii postępowania z odpadami pierwszorzędne znaczenie przypisuje się zapobieganiu, po czym szereguje się kolejno ponowne wykorzystanie, następnie recykling przed odzyskiem energii oraz unieszkodliwianie, obejmujące składowanie i spalanie bez odzysku energii.

⁷ COM(2013) 442.

⁸ Dyrektywa 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34–43).

⁹ Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1–14).

¹⁰ <http://www.wastetargetsreview.eu/>

<http://www.eea.europa.eu/publications/waste-opportunities-84-past-and>

<http://www.wastemodel.eu/>

Otrzymano 670 odpowiedzi, które odzwierciedlały duże obawy społeczeństwa, jeśli chodzi o sytuację w obszarze gospodarowania odpadami w UE, i wysokie oczekiwania w kwestii podjęcia przez UE działań w tej sferze.

2.4 Ocena skutków

Wraz z niniejszym wnioskiem opublikowane zostaną sprawozdanie z oceny skutków i streszczenie. Ocena skutków zawiera analizę podstawowych form oddziaływania na środowisko oraz społecznych i gospodarczych skutków różnych wariantów strategicznych mających na celu usprawnienie ewidencjonowania danych dotyczących gospodarowania odpadami w UE. Przeanalizowano różne poziomy ambicji i porównano je ze „scenariuszem odniesienia” w celu określenia najbardziej odpowiednich instrumentów i celów, które zminimalizują koszty i zmaksymalizują korzyści.

W dniu 8 kwietnia 2014 r. Rada ds. Ocen Skutków z ramienia Komisji wydała pozytywną opinię na temat oceny skutków, formułując jednocześnie pewną liczbę zaleceń mających na celu doprecyzowanie sprawozdania. Rada zwróciła się o bardziej precyzyjne określenie problemu oraz potrzeby wyznaczenia nowych celów średnioterminowych, wzmocnienie argumentów na rzecz zakazu składowania odpadów z punktu widzenia zasady pomocniczości i proporcjonalności oraz jednolitych celów dla wszystkich państw członkowskich, jak również o dokładniejsze wyjaśnienie sposobu uwzględnienia we wniosku różnic w poziomie efektywności poszczególnych państw członkowskich.

Z dalszych rozważań na temat wariantów strategicznych określonych w ocenie skutków wynioskowano, że połączenie wariantów 2 i 3.7 przyniesie następujące korzyści:

- zmniejszenie obciążenia administracyjnego, zwłaszcza dla małych zakładów lub przedsiębiorstw, uproszczenie i lepsze wdrożenie, w tym dostosowanie działań do zamierzonych celów;
- tworzenie miejsc pracy – do 2030 r. można by utworzyć ponad 180 000 bezpośrednich miejsc pracy, przy czym większości z nich nie można by przenieść poza terytorium UE;
- ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – w okresie od 2014 do 2030 r. można by uniknąć emisji około 443 mln ton gazów cieplarnianych;
- pozytywny wpływ na konkurencyjność unijnych sektorów gospodarowania odpadami i recyklingu oraz pozytywne skutki dla przemysłu wytwórczego UE (rozszerzona odpowiedzialność producenta, mniejsze ryzyko związane z dostępem do surowców);
- ponowne wprowadzenie do gospodarki UE surowców wtórnych, zmniejszające zależność UE od przywozu surowców.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1 Krótki opis proponowanych działań

Nowe przepisy przewidują następujące główne zmiany:

- ujednolicenie definicji i usunięcie przestarzałych wymogów prawnych;
- uproszczenie i optymalizację obowiązków sprawozdawczych;
- wprowadzenie systemu wczesnego ostrzegania w celu monitorowania zgodności z celami w zakresie recyklingu;
- wprowadzenie minimalnych warunków działalności na potrzeby rozszerzonej odpowiedzialności producenta;

- zwiększenie do 70 % celu w zakresie przygotowania odpadów komunalnych do ponownego użycia i recyklingu do 2030 r.;
- zwiększenie celów w zakresie ponownego użycia odpadów opakowaniowych;
- nałożenie ograniczeń na składowanie niereszktykowych odpadów komunalnych do 2030 r.;
- dostosowanie przepisów do art. 290 i 291 TFUE w sprawie aktów delegowanych i aktów wykonawczych.

Powyższe zmiany zapewniłyby konieczne ramy prawne na potrzeby wyznaczania przez państwa członkowskie kierunków polityki oraz opracowywania prawodawstwa w dziedzinie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu.

3.2 Podstawa prawna i podstawa do działania

Niniejsza dyrektywa zmienia sześć dyrektyw dotyczących gospodarowania różnymi rodzajami odpadów. Cztery z tych dyrektyw (dyrektywa 2008/98/WE, dyrektywa 1999/31/WE, dyrektywa 2000/53/WE i dyrektywa 2012/19/UE) zostały przyjęte na podstawie art. 192 ust. 1 TFUE, natomiast dyrektywa 2006/66/WE została przyjęta na podstawie zarówno art. 192 ust. 2, jak i art. 114 TFUE, a dyrektywa 94/62/WE – na podstawie art. 114 TFUE. Niniejsza dyrektywa opiera się zatem na art. 192 ust. 1 TFUE i na art. 114 TFUE w związku z art. 2.

W art. 11 ust. 2 dyrektywy 2008/98/WE określono 50-procentowy cel dotyczący przygotowania do ponownego użycia i recyklingu materiałów odpadowych z gospodarstw domowych i podobnych materiałów odpadowych oraz 70-procentowy cel dotyczący przygotowania do ponownego użycia, recyklingu i innych sposobów odzysku odpadów budowlanych i rozbiórkowych innych niż niebezpieczne; oba cele mają zostać osiągnięte do 2020 r. Zgodnie z art. 11 ust. 4 najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja ma dokonać analizy tych celów, by w razie konieczności zwiększyć je lub rozważyć ustanowienie celów dla innych strumieni odpadów, z uwzględnieniem odpowiednich skutków środowiskowych, gospodarczych i społecznych wynikających z wyznaczenia celów. Stosownie do przepisów art. 9 lit. c) do końca 2014 r. Komisja powinna ustanowić cele na rok 2020 w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i segregowania ich, w oparciu o najlepsze dostępne praktyki, w tym w razie konieczności zmienione wskaźniki, o których mowa w art. 29 ust. 4. I wreszcie, zgodnie z art. 37 ust. 4 w pierwszym sprawozdaniu sporządzonym do dnia 12 grudnia 2014 r. Komisja zobowiązana jest dokonać oceny szeregu środków, w tym systemów odpowiedzialności producenta w przypadku konkretnych strumieni odpadów, celów liczbowych, wskaźników oraz środków związanych z recyklingiem oraz działaniami nakierowanymi na odzysk materiałów i energii, które mogą przyczynić się do skuteczniejszego wypełniania celów określonych w art. 1 i 4.

W art. 5 ust. 2 dyrektywy 1999/31/WE ustanowiono trzy cele odnoszące się do zmniejszenia ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji trafiających na składowiska oraz zakazano umieszczania na składowiskach niektórych strumieni odpadów. Państwa członkowskie muszą zrealizować ostatni cel w zakresie zmniejszenia ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji trafiających na składowiska do dnia 16 lipca 2016 r. Zgodnie z art. 5 ust. 2 do dnia 16 lipca 2014 r. cel ten należy ponownie rozpatrzyć i potwierdzić go lub zmienić w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz w świetle praktycznego doświadczenia zdobytego przez państwa członkowskie w związku z osiągnięciem dwóch poprzednich celów.

W art. 6 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE ustanowiono cele odnoszące się do odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, które zgodnie z art. 6 ust. 5 mają być ustalane co pięć lat na

podstawie praktycznych doświadczeń państw członkowskich oraz wyników badań naukowych i zastosowania metod oceny, takich jak ocena cyklu żywotności oraz analiza kosztów i korzyści.

3.3 Zasady pomocniczości i proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności określonymi w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Ogranicza się on do zmiany wymienionych wyżej dyrektyw, ponieważ zapewnia ramy ustanawiające wspólne cele, a jednocześnie pozostawia państwom członkowskim swobodę w podejmowaniu decyzji co do konkretnych metod realizacji.

3.4 Dokumenty wyjaśniające

Komisja uważa, że z wymienionych poniżej przyczyn dokumenty wyjaśniające są konieczne do poprawy jakości informacji dotyczących transpozycji dyrektywy.

Transpozycja przepisów dotyczących odpadów często przebiega w państwach członkowskich w sposób wysoce zdecentralizowany, również na poziomie regionalnym lub lokalnym, w formie wielu różnych aktów prawnych, zależnie od struktury administracyjnej danego państwa członkowskiego. W związku z tym, transponując zmienione dyrektywy, państwa członkowskie mogą być zmuszone do zmiany wielu różnych aktów prawnych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym.

Niniejsza dyrektywa zmienia sześć różnych dyrektyw sprawie odpadów oraz dotyczy licznych prawnie wiążących zobowiązań, w tym kompleksowo zmienia cele określone w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów, dyrektywie w sprawie składowania odpadów oraz w dyrektywie w sprawie opakowań, upraszczając też dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE), w sprawie wyeksploatowanych pojazdów (PWE) oraz w sprawie baterii i akumulatorów. Jest to złożony przegląd przepisów dotyczących odpadów, który może dotyczyć wielu krajowych aktów prawnych.

Poddane przeglądowi cele w zakresie gospodarowania odpadami, zawarte w zmienionych dyrektywach, są ze sobą wzajemnie powiązane i w takim kształcie powinny zostać ostrożnie transponowane do prawodawstwa krajowego, po czym włączone do krajowych systemów gospodarowania odpadami.

Przepisy zmienionych dyrektyw będą dotyczyły wielu prywatnych i publicznych zainteresowanych stron z państw członkowskich oraz będą w znacznym stopniu wpływały na planowane inwestycje i przyszłą infrastrukturę systemów gospodarowania odpadami. Pełna i prawidłowa transpozycja zmienionych dyrektyw ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia ich celów (tj. ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, wydajniejszej gospodarki zasobami oraz zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego, jak również uniknięcia barier w handlu i zapobieżenia ograniczeniu konkurencji w UE).

Wymienione wyżej czynniki mogą zwiększyć ryzyko nieprawidłowego transponowania i wykonania dyrektywy oraz utrudnić Komisji monitorowanie stosowania prawa unijnego. Jasne informacje dotyczące transpozycji zmienionych dyrektyw w sprawie odpadów są podstawowym warunkiem zapewnienia zgodności prawa krajowego z przepisami dyrektywy.

Wymóg przedłożenia dokumentów wyjaśniających może stwarzać dodatkowe obciążenie administracyjne dla państw członkowskich. Takie dokumenty są jednak potrzebne, aby umożliwić skuteczną weryfikację kompletnej i prawidłowej transpozycji; weryfikacja ta jest niezbędna ze wspomnianych wyżej przyczyn i żadne mniej uciążliwe środki nie zapewnią jej skutecznego przeprowadzenia. Ponadto dokumenty wyjaśniające mogą znacznie przyczynić się do zmniejszenia obciążenia administracyjnego Komisji w związku z monitorowaniem zgodności; bez tych dokumentów prześledzenie metod transpozycji we wszystkich państwach

członkowskich wymagałoby znacznych zasobów i licznych kontaktów z organami krajowymi. Dlatego też ewentualne dodatkowe obciążenie administracyjne wynikające z dostarczania dokumentów wyjaśniających jest proporcjonalne do celu, któremu służy, tj. zapewnienia skutecznej transpozycji i pełnego osiągnięcia celów zmienionych dyrektyw.

W związku z powyższym należy wymagać od państw członkowskich, aby wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji składały jeden lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między przepisami niniejszej dyrektywy zmieniającej przepisy dotyczące odpadów a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych.

3.5 Uprawnienia przekazane i wykonawcze Komisji

W art. 1 ust. 2, 3, 5, 7, 8, 13, 14, 16, 18, 20, 21, art. 2 ust. 2, 5, 6, 8, 9 oraz art. 3 ust. 6 i 7, w zmianie proponowanej w art. 4 i art. 6 ust. 1 niniejszego wniosku określa się uprawnienia przekazane i wykonawcze Komisji, przewidziane odpowiednio w dyrektywach Komisji 2008/98/WE, 94/62/WE i 1999/31/WE, a jednocześnie ustanawia się odpowiednie procedury na potrzeby przyjęcia tych aktów.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie będzie miał wpływu na budżet Unii Europejskiej, dlatego też nie towarzyszy mu ocena skutków finansowych przewidziana w art. 31 rozporządzenia finansowego [rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002].

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów, 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów, 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 i, w związku z art. 2 niniejszej dyrektywy, jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego oraz zapewnienia ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych.
- (2) Dlatego też podstawę prawną zmian dyrektyw 1999/31/WE, 2000/53/WE, 2006/66/WE, 2008/98/WE i 2012/19/UE stanowi art. 192 ust. 2 Traktatu. Dyrektywa 94/62/WE jednak, jako środek zapewniający funkcjonowanie rynku wewnętrznego, powinna zostać zmieniona na podstawie art. 114 Traktatu. W celu uproszczenia i ze względu na oszczędność procedur należy zmienić wszystkie wymienione dyrektywy jednym aktem zmieniającym.
- (3) Komisja dokonała przeglądu celów określonych w art. 11 ust. 2 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹³, art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 1999/31/WE¹⁴ oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵. W wyniku tego przeglądu Komisja uznała, że należy zmienić te cele, aby

¹¹ Dz.U. C z, s. .

¹² Dz.U. C z, s. .

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

¹⁴ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

¹⁵ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

lepiej odzwierciedlały one potrzeby gospodarki o obiegu zamkniętym, dzięki zwiększonemu przygotowaniu do ponownego użycia i recyklingowi odpadów komunalnych i odpadów opakowaniowych oraz wyeliminowaniu składowania odpadów przeznaczonych na składowiska odpadów innych niż niebezpieczne.

- (4) Wiele państw członkowskich nie zapewniło jeszcze w pełni infrastruktury koniecznej do gospodarowania odpadami i obecnie planuje inwestycje. Aby zapobiec zablokowaniu surowców wtórnych na końcu hierarchii postępowania z odpadami, należy zatem koniecznie określić jasne cele strategiczne.
- (5) Odpady komunalne stanowią w przybliżeniu od 7 do 10 % wszystkich odpadów wytwarzanych w Unii; jest to jednak jeden z najbardziej złożonych strumieni odpadów w gospodarce odpadami i sposób gospodarowania nim świadczy o jakości całego systemu gospodarowania odpadami w danym kraju. Wyzwania związane z gospodarowaniem odpadami komunalnymi wynikają z wysoce złożonego i mieszanego składu tych odpadów, bezpośredniego sąsiedztwa wytworzonych odpadów w stosunku do obywateli oraz ich bardzo wyraźnego wyeksponowania na widok publiczny. Wskutek tego gospodarowanie nimi wymaga wysoce złożonego systemu gospodarowania odpadami obejmującego efektywny system zbierania, czynnego zaangażowania obywateli i przedsiębiorstw, infrastruktury dostosowanej do konkretnego składu odpadów oraz opracowania systemu finansowania. Państwa, które stworzyły efektywne systemy gospodarowania odpadami komunalnymi, zazwyczaj osiągają lepsze wyniki pod względem gospodarki odpadami w ujęciu ogólnym.
- (6) Dużą część odpadów komunalnych oraz odpadów z gospodarstw domowych i tym podobnych odpadów stanowią odpady opakowaniowe i odpady komunalne ulegające biodegradacji. W związku z tym należy koniecznie przeanalizować skutki ustalenia celów dla jednoczesnego gospodarowania tymi strumieniami odpadów.
- (7) Odpady przemysłowe, handlowe i kopalniane są bardzo zróżnicowane pod względem składu i objętości oraz w bardzo różnym stopniu zależą od struktury gospodarczej państwa członkowskiego, struktury sektora przemysłu lub handlu wytwarzającego odpady, lub od nasilenia działalności przemysłowej lub handlowej na określonym obszarze geograficznym. W odniesieniu do większości odpadów przemysłowych i kopalnianych odpowiednim rozwiązaniem jest zatem podejście ukierunkowane na daną branżę z wykorzystaniem dokumentów referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w celu rozwiązania konkretnych problemów z gospodarowaniem danym rodzajem odpadów¹⁶. Przemysłowe i handlowe odpady opakowaniowe będą jednak nadal podlegały wymogom dyrektywy 94/62/WE i dyrektywy 2008/98/WE, w tym odpowiednim zmianom tych wymogów.
- (8) Dzięki stopniowemu podnoszeniu obowiązujących obecnie celów dotyczących przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz ograniczenie składowania odpadów nadających się do recyklingu do maksymalnie

¹⁶ Działalność przemysłowa i górnicza jest objęta dokumentami referencyjnymi dotyczącymi najlepszych dostępnych technik (BAT) sporządzonymi na podstawie dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17) i dyrektywy w sprawie odpadów górniczych (2006/21/WE, Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15), które zawierają informacje na temat zapobiegania zużywaniu zasobów i wytwarzaniu odpadów, ponownego użycia, recyklingu i odzysku. Przeprowadzana aktualnie rewizja dokumentów referencyjnych BAT oraz przyjęcie przez Komisję konkluzji dotyczących BAT umocnią wpływ tych dokumentów na praktyki przemysłowe, co poskutkuje zwiększeniem zasobooszczędności oraz podniesieniem poziomu recyklingu i odzyskiwania odpadów.

25 % do 2025 r. powinien zostać zapewniony stopniowy i skuteczny odzysk wartościowych dla gospodarki materiałów odpadowych, oparty na prawidłowym gospodarowaniu odpadami zgodnym z hierarchią postępowania z odpadami. W ten sposób powinno zostać zapewnione przywracanie europejskiej gospodarce wartościowych materiałów zawartych w odpadach, co oznacza postęp w realizacji „Inicjatywy na rzecz surowców”¹⁷ i w tworzeniu gospodarki o obiegu zamkniętym.

- (9) Podniesienie celów określonych w dyrektywach 2008/98/WE, 94/62/WE i 1999/31/WE w odniesieniu do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych i opakowaniowych – począwszy od strumieni odpadów, które można w łatwy sposób poddawać recyklingowi (np. tworzyw sztucznych, metali, szkła, papieru, drewna, bioodpadów) – powinno przynieść bezsprzeczne korzyści dla środowiska, gospodarki i społeczeństwa.
- (10) Wywiązanie się z obowiązku utworzenia systemów selektywnej zbiórki papieru, metalu, tworzyw sztucznych i szkła ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia współczynników ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w państwach członkowskich. Ponadto selektywna zbiórka bioodpadów wprowadzona w niniejszym wniosku powinna przyczynić się do zapobiegania zanieczyszczeniu materiałów podlegających recyklingowi.
- (11) W związku z połączonymi celami dotyczącymi recyklingu i ograniczenia składowania zawartymi w niniejszym wniosku ogólnounijne cele w zakresie odzysku energii i maksymalne wartości docelowe dotyczące recyklingu odpadów opakowaniowych określone w dyrektywie 94/62/WE nie są już konieczne i powinny zostać skreślone.
- (12) Z celów zawartych w niniejszym wniosku wynika, że państwa członkowskie powinny wspierać wykorzystanie odzyskiwanych materiałów, takich jak papier i drewno z odzysku, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, w celu zapewnienia dostaw surowców i przybliżenia Unii do „społeczeństwa recyklingu” oraz, jeżeli jest to możliwe, nie powinny popierać składowania lub spalania takich odpadów. Państwa członkowskie nie powinny wspierać spalania odpadów, które mogą zostać poddane recyklingowi w sposób wykonalny z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia oraz w warunkach bezpiecznych dla środowiska. W tym kontekście należy interpretować motyw 29 dyrektywy 2008/98/WE.
- (13) Celem niniejszego wniosku jest ustalenie jasnych wytycznych dla unijnej gospodarki odpadami i w ten sposób zapewnienie bezpieczeństwa inwestycyjnego dla państw członkowskich i przemysłu. Przy opracowywaniu krajowych strategii gospodarowania odpadami i planowaniu inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami państwa członkowskie powinny robić dobry użytek z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie z hierarchią odpadów, wspierając przygotowanie do ponownego użycia i recykling.
- (14) Komisja ustaliła cele dla recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych na 2025 r., biorąc pod uwagę to, co było możliwe pod względem technicznym w czasie zmiany dyrektywy; Komisja może zaproponować nowe poziomy wartości docelowych dla tworzyw sztucznych na 2030 r. na podstawie przeglądu postępów państw członkowskich w kierunku tych celów, mając na uwadze rozwój w zakresie rodzajów tworzyw sztucznych wprowadzanych do obrotu oraz rozwój nowych technologii recyklingu.

¹⁷

COM(2013) 442.

- (15) Selektywna zbiórka i recykling metali żelaznych i aluminium przyniosłaby znaczne korzyści dla gospodarki i środowiska, ponieważ pozwoliłaby na wychwycenie większych ilości aluminium. Cel w zakresie ponownego użycia i recyklingu opakowań metalowych powinien zatem zostać rozdzielony na osobne cele dotyczące tych dwóch rodzajów odpadów.
- (16) Między państwami członkowskimi występują duże różnice w obszarze gospodarowania odpadami, zwłaszcza odpadami komunalnymi. Aby zapewnić lepsze, bardziej terminowe i jednolite wdrożenie przepisów dotyczących odpadów oraz przewidzieć słabe strony wdrażania, należy utworzyć system wczesnego ostrzegania, umożliwiający wykrycie uchybień i podjęcie działań przed upływem terminów realizacji celów.
- (17) Dyrektywa 2008/98/WE wprowadza podstawowe definicje z dziedziny gospodarowania odpadami. Aby zapewnić większą spójność w przepisach dotyczących odpadów, definicje zawarte w dyrektywach 94/62/WE i 1999/31/WE należy dostosować do definicji z dyrektywy 2008/98/WE.
- (18) W dyrektywie 2008/98/WE należy podać definicje odpadów komunalnych, odpadów żywnościowych i wypełniania wyrobisk, a w dyrektywie 1999/31/WE – definicję odpadów resztkowych, co pozwoli uściślić zakres stosowania tych pojęć.
- (19) Dane statystyczne zgłaszane przez państwa członkowskie są niezbędne Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów. Jakość i wiarygodność statystyk poprawiłoby utworzenie jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowanie przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości oraz przeprowadzenie analizy porównawczej krajowych metod wraz z kontrolą jakości danych przez stronę trzecią.
- (20) Producenci towarów i produktów powinni odpowiadać za gospodarowanie odpadami konsumpcyjnymi. Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta stanowią zasadniczy element efektywnego gospodarowania odpadami, ale ich skuteczność i wartość użytkowa w poszczególnych państwach członkowskich znacznie się różnią. W związku z tym w celu internalizacji kosztów gospodarowania na końcu przydatności do użycia zgodnie z wysokimi normami środowiskowymi konieczne jest ustalenie minimalnych wymogów operacyjnych dla rozszerzonej odpowiedzialności producenta, jak również zachęcanie producentów do uwzględnienia uwarunkowań środowiskowych w całym cyklu życia produktów – począwszy od fazy projektowania, a na końcu przydatności do użycia skończywszy – w celu zmniejszenia ich kosztów i podniesienia wydajności oraz zapewnienia równych warunków działania i uniknięcia przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (21) Odpowiednie zarządzanie odpadami niebezpiecznymi nadal stanowi problem w Unii, a dane dotyczące przetwarzania tych odpadów są niepełne. Należy zatem umocnić mechanizmy prowadzenia ewidencji i identyfikowalności przez utworzenie elektronicznych rejestrów odpadów niebezpiecznych w państwach członkowskich. Aby uprościć prowadzenie ewidencji przez przedsiębiorstwa i organy administracji oraz poprawić monitoring przepływu strumieni odpadów w Unii, elektroniczne gromadzenie danych należy rozszerzyć na inne rodzaje odpadów.
- (22) W celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw surowców krytycznych oraz zgodnie z „Inicjatywą na rzecz surowców” i założeniami oraz celami europejskiego partnerstwa

innowacji w dziedzinie surowców¹⁸ państwa członkowskie powinny wprowadzić środki w celu możliwie najlepszego gospodarowania odpadami zawierającymi znaczne ilości surowców krytycznych¹⁹, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami oraz z uwzględnieniem wykonalności technicznej i korzyści dla środowiska. Środki zawarte w niniejszej dyrektywie, np. cele w zakresie recyklingu odpadów komunalnych oraz zakaz składowania metali, w tym metali występujących w porzuconych produktach, na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne, będą stanowić podstawę środków wprowadzanych na szczeblu krajowym.

- (23) W celu dalszego wspierania skutecznej realizacji „Inicjatywy na rzecz surowców” państwa członkowskie powinny włączyć do swoich planów gospodarki odpadami stosowne środki na poziomie krajowym w odniesieniu do zbiórki i odzysku odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych.
- (24) Biorąc pod uwagę negatywne skutki, jakie ma dla środowiska marnowanie żywności, należy ustanowić dla państw członkowskich system gromadzenia i zgłaszania danych dotyczących poziomu odpadów żywnościowych we wszystkich sektorach w porównywalny sposób oraz zobowiązać państwa członkowskie do opracowania krajowych planów zapobiegania marnowaniu żywności, ukierunkowanych na realizację ambitnego celu, jakim jest ograniczenie odpadów żywnościowych o 30 % do 2025 r.
- (25) Opracowując programy zapobiegania marnowaniu żywności, państwa członkowskie powinny ustalić priorytety na podstawie następującej hierarchii gospodarowania odpadami: zapobieganie, przygotowanie do ponownego użycia, recykling, odzysk i unieszkodliwianie. W przypadku odpadów żywnościowych należy dokładnie przeanalizować, czy i w odniesieniu do których kategorii odpadów żywnościowych darowizny oraz możliwe wykorzystanie wycofanych środków spożywczych w paszach zwierzęcych powinny zyskać pierwszeństwo przed kompostowaniem, produkcją energii odnawialnej i składowaniem. Ocena ta powinna uwzględniać w szczególności okoliczności gospodarcze, kwestie zdrowia i normy jakości oraz być zgodna z przepisami Unii w odniesieniu do bezpieczeństwa żywności i paszy oraz zdrowia zwierząt.
- (26) Zaśmiecanie, zwłaszcza tworzywami sztucznymi, ma bezpośredni i szkodliwy wpływ na środowisko, a wysokie koszty sprzątania stanowią niepotrzebne obciążenie dla gospodarki. Problem ten pomogłoby wyeliminować wprowadzenie szczególnych środków w planach gospodarowania odpadami, wsparcia finansowego ze strony producentów w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz prawidłowe egzekwowanie przepisów przez właściwe organy.
- (27) W komunikacie Komisji „Sprawność i wydajność regulacyjna (REFIT): Wyniki oraz dalsze kroki”²⁰ Komisja zobowiązuje się do oceny, uproszczenia lub uchylecia unijnych środków ustawodawczych w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, stymulowania wzrostu gospodarczego i zwiększania zatrudnienia. Głównym zadaniem REFIT jest działanie na rzecz ograniczenia obciążeń regulacyjnych dla małych zakładów i przedsiębiorstw. W wyniku konsultacji

¹⁸ <http://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en/content/about-european-innovation-partnership-eip-raw-materials>

¹⁹ COM(2014) 297.

²⁰ Komunikat Komisji z dnia 2 października 2013 r. „Sprawność i wydajność regulacyjna (REFIT): Wyniki oraz dalsze kroki” (COM(2013) 685).

dotyczących 10 najbardziej uciążliwych dla MŚP unijnych aktów prawnych²¹ stwierdzono, że przepisy dotyczące odpadów to obszar, w którym potrzebne jest zmniejszenie obciążenia. W odpowiedzi na to zapotrzebowanie oraz na podstawie bardziej szczegółowych konsultacji z małymi zakładami i przedsiębiorstwami podczas specjalnych warsztatów przeprowadzonych w dniu 16 września 2013 r. należy uprościć wymogi dotyczące wydawania zezwoleń dla małych zakładów i przedsiębiorstw.

- (28) Sprawozdania z wykonania, sporządzane przez państwa członkowskie co trzy lata, okazały się nieskutecznym narzędziem do weryfikacji zgodności z przepisami i zapewnienia prawidłowego wdrożenia, powodującym zbędne obciążenia administracyjne. Należy zatem uchylić przepisy zobowiązujące państwa członkowskie do sporządzania takich sprawozdań, a zamiast tego do celów monitorowania zgodności z przepisami należy wykorzystywać wyłącznie dane statystyczne, które państwa członkowskie co roku przekazują Komisji, i z których wynika, kiedy cele zostaną prawdopodobnie osiągnięte.
- (29) Nadal konieczne są sprawozdania dotyczące niektórych aspektów wdrażania dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²². Aby umożliwić lepsze monitorowanie wykonania tej dyrektywy, sprawozdania te powinny być sporządzane raz w roku.
- (30) Przekazywanie wiarygodnych danych statystycznych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnej realizacji i zapewnienia równych warunków działania wszystkim państwom członkowskim. W związku z tym podczas przygotowywania sprawozdań na temat zgodności z celami określonymi w przepisach dotyczących odpadów, państwa członkowskie wykorzystują najnowszą metodykę opracowaną przez Komisję i krajowe urzędy statystyczne państw członkowskich.
- (31) W celu uzupełnienia lub zmiany dyrektywy 94/62/WE uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do art. 3 ust. 1, art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 1. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie eksperckim. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (32) W celu uzupełnienia lub zmiany dyrektywy 2008/98/WE uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 27 ust. 4, art. 38 ust. 1, art. 38 ust. 2 i art. 38 ust. 3. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie eksperckim. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (33) W celu uzupełnienia lub zmiany dyrektywy 1999/31/WE uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do art. 16. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja

²¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_pl.htm

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34).

przewodziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie eksperckim. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Wszelkie zmiany do załączników powinny być wnoszone wyłącznie zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, wyrażonymi w załącznikach. W tym celu, w odniesieniu do załącznika II, Komisja powinna brać pod uwagę ogólne zasady, ogólne procedury testowania i kryteria przyjmowania określone w załączniku II i ustanawiać określone kryteria lub metody testowania oraz wynikające z nich wartości dopuszczalne dla każdego rodzaju składowiska odpadów, jeżeli zachodzi taka konieczność, wraz ze specjalnymi typami składowisk w obrębie każdego rodzaju, łącznie ze składowaniem podziemnym. W ciągu dwóch lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy Komisja powinna w stosownych przypadkach rozważyć przyjęcie wniosków o standaryzację metod kontroli, pobierania próbek i analizy w związku z załącznikami.

- (34) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 94/62/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do art. 12 ust. 3b i art. 19 ust. 1. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²³.
- (35) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 1999/31/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 2, 2a i 2b, załącznika I pkt 3.5 i załącznika II pkt 5. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²⁴.
- (36) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 2008/98/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do art. 9 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 24 ust. 2, art. 29 ust. 4, art. 33 ust. 2, art. 35 ust. 4, art. 37 ust. 4 i art. 38 ust. 4. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²⁵.
- (37) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r., państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji dokumentu lub dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (38) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawa gospodarowania odpadami w Unii, a tym samym przyczynienie się do ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska oraz ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych w całej Unii, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ale ze względu na rozmiary lub skutki działań, możliwe jest

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana dyrektywy 2008/98/WE

W dyrektywie 2008/98/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 1a) w brzmieniu:

„1a) »odpady komunalne« oznaczają odpady określone w załączniku VI;”;

b) dodaje się pkt 4a) i 4b) w brzmieniu:

„4a) »odpady żywnościowe« oznaczają żywność (w tym części niejadalne) utraconą w łańcuchu dostaw żywności, nieobjętą żywności przeznaczoną do wykorzystania jako materiał, np. bioprodukt, pasza dla zwierząt lub wysłanej do redystrybucji;

4b) »odpady budowlane i rozbiórkowe« oznaczają odpady odpowiadające kategoriom odpadów zawartym z rozdziale 17 załącznika do decyzji Komisji 2000/532/WE wraz z jego wszelkimi kolejnymi zmianami, z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych i naturalnie występujących materiałów określonych w kategorii 17 05 04;”;

c) dodaje się pkt 15a) w brzmieniu:

„15a) »odzysk materiałów« oznacza proces odzysku, z wyjątkiem odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały przeznaczone do wykorzystania jako paliwa;”;

d) dodaje się pkt 17a) w brzmieniu:

„17a) »wypełnianie wyrobisk« oznacza każdy z następujących rodzajów odzysku:

(i) odzysk, w ramach którego odpady są wykorzystywane na obszarach, w na których prowadzone były roboty ziemne, takich jak podziemne zakłady górnicze lub zwirownie, do celów rekultywacji zboczy, bezpieczeństwa, lub do celów inżynierskich w architekturze krajobrazu;

(ii) odzysk, w ramach którego odpady są wykorzystywane do budowy, sztautowania w górnictwie i górnictwie odkrywkowym, rekultywacji, rekultywacji gruntów lub architektury krajobrazu i w ramach którego odpady są substytutem innych materiałów niebędących odpadami, które w innym wypadku zostałyby użyte do tego celu;”;

e) dodaje się pkt 20a) w brzmieniu:

„20a) »małe zakłady i przedsiębiorstwa« oznaczają zakłady zatrudniające mniej niż 250 osób i generujące roczny obrót nieprzekraczający 50 mln EUR lub mające całkowity bilans roczny nieprzekraczający 43 mln EUR;”;

2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) wszelkie inne warunki, jakie muszą być spełnione w odniesieniu do poszczególnych substancji lub przedmiotów, ustanowione zgodnie z ust. 2.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu określenia kryteriów, jakie muszą być spełnione, aby konkretne substancje lub przedmioty mogły być uznane za produkty uboczne, a nie za odpady, o których mowa w pkt 1 art. 3.”;

3) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a, w celu zmiany kryteriów, o których mowa w ust. 1, oraz określenia rodzaju odpadów, do których te kryteria mają zastosowanie. Należy uwzględnić między innymi szczególne kryteria określające zniesienie statusu odpadu, przynajmniej w odniesieniu do kruszyw, papieru, szkła, metalu, opon, tekstyliów i bioodpadów.”;

4) art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpad, który przestał być odpadem zgodnie z ust. 1 i 2, uznaje się za materiał przeznaczony do recyklingu na potrzeby obliczenia celów określonych w niniejszej dyrektywie oraz dyrektywach 94/62/WE, 2000/53/WE i 2006/66/WE oraz w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE*, chyba że materiał ten jest przeznaczony do wykorzystania jako paliwo lub, z wyjątkiem kruszyw pochodzących z odpadów budowlanych i rozbiórkowych, do celów wypełniania wyrobisk.”

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).;

5) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu zaktualizowania wykazu odpadów ustanowionego decyzją 2000/532/WE.”;

d) skreśla się ust. 5;

6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit pierwszy w brzmieniu:

„1a. Rozszerzona odpowiedzialność producenta oznacza operacyjną lub finansową odpowiedzialność producenta za produkt, rozszerzoną na pokonsumpcyjny etap cyklu życia danego produktu.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie wprowadzają właściwe środki zachęcające do takiego projektowania produktów, aby zmniejszyć ich oddziaływanie na środowisko oraz ograniczyć wytwarzanie odpadów w trakcie produkcji i następującego po niej użytkowania produktów bez powodowania zakłóceń rynku wewnętrznego.

Środki te obejmują środki zachęcające do opracowywania, produkcji i wprowadzania do obrotu produktów nadających się do wielokrotnego użycia, które są technicznie trwałe i które, po tym jak stają się odpadami, nadają się do ponownego użycia i recyklingu, co ułatwia właściwe stosowanie hierarchii postępowania z odpadami. Środki te uwzględniają wpływ pełnego cyklu życia produktów.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wprowadzając i stosując rozszerzoną odpowiedzialność producenta, państwa członkowskie spełniają minimalne wymogi ustanowione w załączniku VII.”;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Zapobieganie powstawaniu odpadów

„1. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki zapobiegania powstawaniu odpadów.

2. Europejska Agencja Środowiska co roku publikuje raport dotyczący postępów każdego państwa członkowskiego i całej Unii w zapobieganiu powstawaniu odpadów, w tym postępów w zakresie oddzielenia wytwarzania odpadów od wzrostu gospodarczego.

3. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapobiegania wytwarzaniu odpadów żywnościowych w całym łańcuchu dostaw żywności. Celem tych środków jest zapewnienie, aby ilość odpadów żywnościowych w sektorach produkcji żywności, sprzedaży detalicznej/dystrybucji żywności, gastronomii/hotelarstwa i gospodarstw domowych została zmniejszona o co najmniej 30 % w okresie od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2025 r.

Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja zobowiązana jest przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia jednolitych warunków monitorowania procesu wdrażania środków zapobiegających powstawaniu odpadów żywnościowych, przyjętych przez państwa członkowskie. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.”;

8) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) najpóźniej do dnia 1 stycznia 2020 r. recykling i przygotowanie do ponownego użycia odpadów komunalnych muszą zostać zwiększone wagowo do co najmniej 50 %,”;

(ii) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) najpóźniej do dnia 1 stycznia 2030 r. recykling i przygotowanie do ponownego użycia odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do co najmniej 70 %.”;

b) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3. Komisja może przyjąć akty wykonawcze konieczne do jednolitej realizacji celu ustanowionego w ust. 2 lit. b) w zakresie wypełniania wyrobisk. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.

4. Do celów stwierdzenia, czy cele ustanowione w ust. 2 lit. a) i c) zostały osiągnięte, wagę odpadów przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi należy rozumieć jako wagę odpadów poddanych procesowi ostatecznego przygotowania do ponownego użycia lub procesowi recyklingu, pomniejszoną o wagę wszelkich materiałów, które zostały usunięte w trakcie tego procesu ze względu na obecność zanieczyszczeń i które muszą zostać unieszkodliwione lub poddane innym procesom odzysku.

Jednakże w przypadku gdy usunięte materiały stanowią 2 % lub mniej wagi odpadów poddanych temu procesowi, wagę odpadów przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi należy rozumieć jako wagę odpadów poddanych procesowi ostatecznego przygotowania do ponownego użycia lub procesowi recyklingu.

5. Do celów stwierdzenia, czy cele ustanowione w ust. 2 lit. b) zostały osiągnięte, wagę odpadów przygotowanych do ponownego użycia, poddanych recyklingowi i odzyskowi materiałów należy rozumieć jako wagę odpadów poddanych procesowi ostatecznego przygotowania do ponownego użycia, procesowi recyklingu i innemu procesowi odzysku materiałów, pomniejszoną o wagę wszelkich materiałów, które zostały usunięte w trakcie procesu ostatecznego przygotowania do ponownego użycia, procesu recyklingu lub innego procesu odzysku materiałów ze względu na obecność zanieczyszczeń i które muszą zostać unieszkodliwione lub poddane innym procesom odzysku.

Jednakże w przypadku gdy usunięte materiały stanowią 2 % lub mniej wagi odpadów poddanych temu procesowi, wagę odpadów przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi należy rozumieć jako wagę odpadów poddanych procesowi ostatecznego przygotowania do ponownego użycia lub procesowi recyklingu.”;

9) dodaje się artykuł 11a w brzmieniu:

„Artykuł 11a

System wczesnego ostrzegania

1. Komisja, przy pomocy Europejskiej Agencji Środowiska, publikuje następujące sprawozdania:

- a) w 2017 r. sprawozdanie z realizacji celów ustanowionych w art. 11 ust. 2 lit. a) i b);
- b) w 2022 r. sprawozdanie z realizacji celu ustanowionego w art. 9 ust. 3;
- c) w 2027 r. sprawozdanie z realizacji celu ustanowionego w art. 11 ust. 2 lit. c).

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy:

- a) oszacowanie stopnia realizacji celów określonych przez każde państwo członkowskie;
- b) określenie przewidywanego czasu realizacji celów przez każde państwo członkowskie oraz
- c) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami.

W razie konieczności sprawozdania te mogą zawierać informacje na temat wdrożenia dodatkowych wymogów oprócz tych, które wymieniono w ust. 1.

3. W terminie sześciu miesięcy od dnia opublikowania sprawozdania Komisji państwa członkowskie, w przypadku których istnieje ryzyko niezrealizowania celów, zobowiązane są przedłożyć Komisji plan zapewnienia zgodności z wyszczególnieniem działań, które zamierzają podjąć, aby zrealizować te cele. W planie zapewnienia zgodności bierze się pod uwagę zalecenia Komisji określone w

ust. 2 lit. c), środki przewidziane w załączniku VIII lub wszelkie inne stosowne środki. Należy również określić przewidywany termin zapewnienia zgodności.

4. Przedkładając plan zapewnienia zgodności w odpowiedzi na sprawozdanie Komisji sporządzone na podstawie ust. 1 lit. a), państwa członkowskie mogą zwrócić się o przedłużenie terminu określonego w art. 11 ust. 2 lit. a) o maksymalnie trzy lata.

Wniosek o przedłużenie uważa się za przyjęty, jeżeli Komisja nie zgłosi zastrzeżeń do planu zapewnienia zgodności w ciągu pięciu miesięcy od jego otrzymania.

W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń Komisja zobowiązuje dane państwo członkowskie do przedłożenia poprawionego planu zapewnienia zgodności w terminie dwóch miesięcy od otrzymania uwag Komisji.

Komisja zobowiązana jest ocenić poprawiony plan zapewnienia zgodności w terminie dwóch miesięcy od jego otrzymania i przyjąć lub odrzucić w formie pisemnej wniosek o przedłużenie terminu. W przypadku braku reakcji ze strony Komisji w podanym terminie, wniosek o przedłużenie terminu uważa się za przyjęty.”;

10) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Kontrola odpadów niebezpiecznych

Państwa członkowskie wprowadzają środki niezbędne do zapewnienia, aby produkcję, zbieranie i przewóz odpadów niebezpiecznych oraz ich magazynowanie i przetwarzanie przeprowadzano w warunkach gwarantujących ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego w celu zapewnienia zgodności z zasadami określonymi w art. 13, w tym środki służące zapewnieniu identyfikowalności od momentu produkcji do miejsca przeznaczenia oraz kontroli odpadów niebezpiecznych zgodnie z wymogami art. 35 i 36.

W tym celu państwa członkowskie korzystają z informacji udostępnionych właściwym organom, zgromadzonych na podstawie art. 35.”;

11) w art. 22 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu zminimalizowania zanieczyszczenia materiałów odpadowych państwa członkowskie zobowiązane są zapewnić do 2025 r. selektywną zbiórkę bioodpadów.

Komisja dokonuje oceny gospodarowania bioodpadami w celu przedłożenia wniosku, o ile będzie to wskazane. W ramach oceny bada się możliwość ustalenia minimalnych wymogów gospodarowania bioodpadami i kryteria jakościowe dla kompostu i sfermentowanej biomasy pochodzących z bioodpadów, tak aby zagwarantować wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.”;

12) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Zwolnienia z wymogu posiadania zezwolenia

Państwa członkowskie mogą zwolnić zakłady lub przedsiębiorstwa z wymogu określonego w art. 23 ust. 1 w odniesieniu do następujących czynności:

- a) zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne;
- b) transport odpadów innych niż niebezpieczne;

- c) unieszkodliwianie własnych odpadów innych niż niebezpieczne w miejscu ich wytworzenia; lub
- d) odzysk odpadów.”;

13) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Rejestracja

1. O ile poniżej wymienione podmioty nie podlegają wymogom uzyskania zezwolenia, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ prowadził rejestr:

- a) zakładów lub przedsiębiorstw zajmujących się zawodowo zbieraniem lub transportem odpadów;
- b) dealerów lub brokerów oraz
- c) zakładów lub przedsiębiorstw, które podlegają zwolnieniom z wymogów posiadania zezwoleń zgodnie z art. 24.

W przypadkach gdy jest to możliwe, istniejące rejestry prowadzone przez właściwe organy są wykorzystywane do uzyskania istotnych informacji dotyczących takiego procesu rejestracji w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych.

2. Państwa członkowskie mogą zwolnić ze stosowania wymogu ustanowionego w ust. 1 małe zakłady lub przedsiębiorstwa zbierające lub transportujące bardzo małe ilości odpadów innych niż odpady niebezpieczne.

Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia metody ustalania progu dla bardzo małych ilości. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.”;

14) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a, w celu określenia minimalnych standardów technicznych dla czynności przetwarzania wymagających zezwolenia na mocy art. 23, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a, w celu określenia minimalnych standardów dla czynności wymagających rejestracji na mocy art. 23 ust. 1 lit. a) i b), w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska lub zapobiegania zakłóceniom rynku wewnętrznego.”;

15) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

„b) istniejące dotychczas systemy zbierania odpadów oraz duże instalacje do unieszkodliwiania i odzysku odpadów, w tym wszelkie szczególne rozwiązania dotyczące olejów opadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów zawierających

znaczne ilości surowców krytycznych lub strumieni odpadów objętych szczegółowymi przepisami unijnymi;”;

b) w ust. 3 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) środki na rzecz walki z zaśmiecaniem.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. „Plany gospodarki odpadami muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi planowania gospodarowania odpadami, ustanowionymi w art. 14 dyrektywy 94/62/WE, oraz z wymogami art. 11 ust. 2 niniejszej dyrektywy i art. 5 dyrektywy 1999/31/WE.”;

16) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Państwa członkowskie muszą uwzględnić w swoich programach szczególne środki mające na celu ograniczenie powstawania odpadów żywnościowych, jak określono w art. 9 ust. 3 niniejszej dyrektywy.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. „Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia wskaźników dla środków zapobiegania powstawaniu odpadów. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.”;

17) art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia formatu powiadomienia o przyjęciu i istotnych zmianach tych planów i programów. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.”;

18) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakłady lub przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 23 ust. 1, wytwórcy odpadów oraz zakłady i przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się zbieraniem lub transportem odpadów, lub funkcjonują jako dealerzy lub brokerzy, prowadzą chronologiczną ewidencję ilości, charakteru, miejsca pochodzenia odpadów oraz, w odpowiednich przypadkach, miejsca przeznaczenia, częstotliwości zbierania, rodzaju transportu oraz przewidywanej metody przetwarzania odpadów i udostępniają te informacje właściwym organom:

a) w przypadku odpadów niebezpiecznych informacje te są udostępniane co roku do dnia 31 grudnia;

b) w przypadku odpadów innych niż niebezpieczne informacje te są udostępniane na żądanie właściwego organu.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie tworzą elektroniczny rejestr lub rejestry skoordynowane w celu ewidencji danych dotyczących odpadów niebezpiecznych oraz, w stosowanych przypadkach, innych strumieni odpadów, obejmujące swym zakresem całe terytorium geograficzne danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie wykorzystują dane dotyczące odpadów zgłoszone przez podmioty przemysłowe zgodnie z Europejskim Rejestrem Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006**.

Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia minimalnych warunków prowadzenia takich rejestrów. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.”;

**** Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 033 z 4.2.2006, s. 1).”;**

19) art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki zakazujące porzucania odpadów, wyrzucania ich w miejscach niedozwolonych lub niekontrolowanego gospodarowania nimi, w tym zaśmiecania.”;

20) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 37

Sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji drogą elektroniczną swoje dane dotyczące wykonania art. 9 ust. 3, art. 11 ust. 2 lit. a), art. 11 ust. 2) lit. b) i c) do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, którego dotyczą zebrane dane. Dane są przekazywane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 6. Pierwsze sprawozdanie obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

2. Jeśli odpady są wysyłane do innego państwa członkowskiego w celu przygotowania do ponownego użycia, poddania recyklingowi lub innemu odzyskowi materiałów, to mogą być one zaliczane na poczet realizacji celów tylko tego państwa członkowskiego, w którym zostały zebrane w celu sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 1.

3. Odpady wywiezione z Unii w celu przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu powinny być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w art. 11 ust. 2 tylko w przypadku, gdy eksporter może udowodnić – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 – że przetwarzanie poza Unią odbyło się w warunkach równoważnych do wymogów właściwych przepisów Unii w dziedzinie ochrony środowiska.

4. Do celów sprawdzenia zgodności z art. 11 ust. 2 lit. b) ilość odpadów wykorzystanych do wypełniania wyrobisk zgłasza się oddzielnie od ilości odpadów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi lub innemu odzyskowi materiałów. Ponowne przetwarzanie odpadów na materiały, które mają być wykorzystane do wypełniania wyrobisk jest zgłaszane jako wypełnianie wyrobisk.

5. Danym zgłaszanym przez państwo członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem musi towarzyszyć sprawozdanie z kontroli jakości, jak również muszą one zostać sprawdzone przez niezależną stronę trzecią.

6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające jednolite warunki kontroli zgodności z celami ustanowionymi w art. 9 ust. 3, art. 11 ust. 2 lit. a), art. 11 ust. 2 lit. b) i art. 11 ust. 2 lit. c), określające format danych dotyczących realizacji tych celów i ustanawiające minimalne warunki kontroli przez stronę trzecią. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.”;

21) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu określenia stosowania wzoru dla spalarni, o którym mowa w załączniku II pkt R1. Można uwzględnić lokalne warunki klimatyczne, jak np. bardzo niskie temperatury i zapotrzebowanie na energię ciepłą, o ile mają one wpływ na ilość energii, która może zostać technicznie wykorzystana lub wyprodukowana w postaci energii elektrycznej, ciepłej, chłodniczej lub pary technologicznej. Można również uwzględnić lokalne warunki regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 299 ust. 2 akapit czwarty Traktatu, i terytoriów, o których mowa w art. 25 Aktu o przystąpieniu z 1985 r.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu zmiany załączników I–V w świetle postępu naukowego i technicznego.”;

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu zmiany załączników VII i VIII. 4. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu zmiany załącznika VI. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.”;

22) dodaje się artykuł 38 a w brzmieniu:

„Artykuł 38 a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o którym mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 27 ust. 4, art. 38 ust. 1, art. 38 ust. 2 i art. 38 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [enter date of entry into force of this revision].

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 27 ust. 4, art. 38 ust. 1, art. 38 ust. 2 i art. 38 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 27 ust. 4, art. 38 ust. 1, art. 38 ust. 2 oraz art. 38 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

23) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 39

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 9 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 24 ust. 2, art. 29 ust. 4, art. 33 ust. 2, art. 35 ust. 4, art. 37 ust. 4 oraz art. 38 ust. 4 Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Dostosowania do Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożenia Dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011***.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

24) dodaje się załączniki VI, VII i VIII zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Zmiana dyrektywy 94/62/WE

W dyrektywie 94/62/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt. 1) skreśla się tekst:

„We właściwych przypadkach Komisja bada i w razie konieczności poddaje przeglądowi ilustrujące przykłady dotyczące definicji opakowania podane w załączniku I. W pierwszej kolejności bada się następujące wyroby: opakowania nośników CD oraz video, doniczki kwiatowe, tuby oraz cylindry, wokół których jest nawijany giętki materiał, samoprzyczepny papier opakowaniowy oraz papier opakowaniowy. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3;”;

b) pkt 2) otrzymuje brzmienie:

„2) »odpady opakowaniowe« oznaczają wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe objęte definicją odpadów zawartą w art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE*;

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).”;

c) skreśla się pkt 3)–9);

d) dodaje się pkt 13) w brzmieniu:

„13) zastosowanie mają definicje »odpadów«, »odpadów komunalnych«, »odpadów niebezpiecznych«, »zapobiegania«, »przygotowania do ponownego użycia«, »odzysku«, »recyklingu«, »unieszkodliwiania«, »gospodarowania odpadami«,

»wytwórcy odpadów« i »posiadacza odpadów« zawarte w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE.”;

2) dodaje się artykuł 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Zmiana załącznika I

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 21a w celu zmiany przykładów ilustrujących wymienionych w załączniku I.”;

3) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Przygotowanie do ponownego użycia, recykling i odzysk”;

b) w ust. 1 dodaje się lit. f)–k) w brzmieniu:

„f) do końca 2020 r. co najmniej 60 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;

g) do końca 2020 r. następujące minimalne cele w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zostaną osiągnięte w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:

(i) 45 % tworzyw sztucznych;

(ii) 50 % drewna;

(iii) 70 % metali żelaznych;

(iv) 70 % aluminium;

(v) 70 % szkła;

(vi) 85 % papieru i tektury;

h) do końca 2025 r. co najmniej 70 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;

i) do końca 2025 r. następujące minimalne cele w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zostaną osiągnięte w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:

(i) 60 % tworzyw sztucznych;

(ii) 65 % drewna;

(iii) 80 % metali żelaznych;

(iv) 80 % aluminium;

(v) 80 % szkła;

(vi) 90 % papieru i tektury;

j) do końca 2030 r. co najmniej 80 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;

k) do końca 2030 r. następujące minimalne cele w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zostaną osiągnięte w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:

- (i) 80 % drewna;
- (ii) 90 % metali żelaznych;
- (iii) 90 % aluminium;
- (iv) 90 % szkła.”;

c) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do celów stwierdzenia, czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. a)–k) zostały osiągnięte, wagę odpadów przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi należy rozumieć jako wagę odpadów poddanych procesowi ostatecznego przygotowania do ponownego użycia lub procesowi recyklingu, pomniejszoną o wagę wszelkich materiałów, które zostały usunięte w trakcie tego procesu ze względu na obecność zanieczyszczeń i które muszą zostać unieszkodliwione lub poddane innym procesom odzysku.

Jednakże w przypadku gdy usunięte materiały stanowią 2 % lub mniej wagi odpadów poddanych temu procesowi, wagę odpadów przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi należy rozumieć jako wagę odpadów poddanych procesowi ostatecznego przygotowania do ponownego użycia lub procesowi recyklingu.”;

d) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Jeżeli opakowanie składa się z różnych materiałów, przy obliczaniu realizacji celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. f)–k) każdy materiał należy uwzględnić oddzielnie.”;

e) skreśla się ust. 3, 5, 8, i 9;

f) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Państwa członkowskie wprowadzają właściwe środki zachęcające do takiego projektowania opakowań, aby zmniejszyć ich oddziaływanie na środowisko oraz ograniczyć wytwarzanie odpadów w trakcie produkcji i następującego po niej użytkowania, pod warunkiem że środki takie nie spowodują zakłóceń rynku wewnętrznego i nie utrudnią innym państwom członkowskim przestrzegania przepisów niniejszej dyrektywy.

Środki te obejmują środki zachęcające do opracowywania, produkcji i wprowadzania do obrotu opakowań nadających się do wielokrotnego użycia, które są technicznie trwałe i które, po tym jak stają się odpadami, nadają się do ponownego użycia i recyklingu, co ułatwia właściwe stosowanie hierarchii postępowania z odpadami. Środki te uwzględniają wpływ pełnego cyklu życia opakowań.”;

4) dodaje się artykuł 6a w brzmieniu:

„Artykuł 6a

System wczesnego ostrzegania

1. Komisja, przy pomocy Europejskiej Agencji Środowiska, publikuje następujące sprawozdania:

- a) w 2017 r. sprawozdanie z realizacji celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. f) i g);
- b) w 2022 r. sprawozdanie z realizacji celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. h) i i);

- c) w 2027 r. sprawozdanie z realizacji celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. j) i k).

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy:

- a) oszacowanie stopnia realizacji celów określonych przez każde państwo członkowskie;
- b) określenie przewidywanego czasu realizacji celów przez każde państwo członkowskie oraz
- c) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami.

W razie konieczności sprawozdania te mogą zawierać informacje na temat wdrożenia dodatkowych wymogów oprócz tych, które wymieniono w ust. 1.

3. W terminie sześciu miesięcy od dnia opublikowania sprawozdania Komisji państwa członkowskie, w przypadku których istnieje ryzyko niezrealizowania celów, zobowiązane są przedłożyć Komisji plan zapewnienia zgodności z wyszczególnieniem działań, które zamierzają podjąć, aby zrealizować te cele. W planie zapewnienia zgodności bierze się pod uwagę zalecenia Komisji określone w ust. 2 lit. c), środki przewidziane w załączniku VIII do dyrektywy 2008/98/WE lub wszelkie inne stosowne środki. Należy również określić przewidywany termin zapewnienia zgodności.”;

5) art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 21a w celu określenia warunków niestosowania poziomów stężeń określonych w ust. 1 do materiałów poddanych recyklingowi i ogniów produktów połączonych w zamknięty i kontrolowany łańcuch, jak również w celu określenia rodzajów opakowań, które są zwolnione z wymogu, o którym mowa w ust. 1 tiret trzecie.”;

6) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Systemy informacyjne i sprawozdawczość”;
- b) skreśla się ust. 3;
- c) dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji drogą elektroniczną swoje dane dotyczące wykonania art. 6 ust. 1 lit. a)–k) do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, którego dotyczą zebrane dane. Pierwsze sprawozdanie obejmuje okres od dnia 1 stycznia [enter year of entry into force of this amending act + 1 year] r. do dnia 31 grudnia [enter year of entry into force of this amending act + 1 year] r.

3b. Jeśli odpady są wysyłane do innego państwa członkowskiego w celu przygotowania do ponownego użycia, poddania recyklingowi lub innemu odzyskowi materiałów, to mogą być one zaliczane na poczet realizacji celów tylko tego państwa członkowskiego, w którym zostały zebrane w celu sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 1.

3c. Odpady opakowaniowe wywiezione z Unii w celu przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu powinny być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. a)–k) tylko w przypadku, gdy eksporter może udowodnić – zgodnie

z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 – że przetwarzanie poza Unią odbyło się w warunkach równoważnych do wymogów właściwych przepisów Unii w dziedzinie ochrony środowiska.

3d. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające jednolite warunki kontroli zgodności z celami ustanowionymi w art. 6 ust. 1 lit. a)–k), określające format danych dotyczących realizacji tych celów i ustanawiające jednolite warunki kontroli przez stronę trzecią. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.”;

d) skreśla się ust. 5;

7) skreśla się art. 17;

8) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu dostosowania systemu identyfikacji, o którym mowa w art. 8 ust. 2 i art. 10 akapit drugi tiret szóste, do postępu naukowego i technicznego. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia formatów sprawozdań, o których mowa w art. 12 ust. 3 lit. d). Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.”;

9) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Środki szczegółowe

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 21a w celu pokonania ewentualnych trudności związanych ze stosowaniem przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do obojętnych materiałów opakowaniowych wprowadzanych na rynek unijny w bardzo małych ilościach (tj. około 0,1 % wagowo), opakowań podstawowych dla wyrobów medycznych i produktów farmaceutycznych, małych opakowań i opakowań luksusowych.”;

10) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 12 ust. 3b i art. 19 ust. 1 Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Dostosowania do Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożenia Dyrektywy 2008/98/WE w sprawie Odpadów, ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011**.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

11) dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [enter date of entry into force of this revision] r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 1, art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 3

Zmiana dyrektywy 1999/31/WE

W dyrektywie 1999/31/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) zastosowanie mają definicje »odpadów«, »odpadów komunalnych«, »odpadów niebezpiecznych«, »odzysku«, »recyklingu«, »unieszkodliwiania«, »wytwórcy odpadów« i »posiadacza odpadów« zawarte w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).”;

b) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) »odpady resztkowe« oznaczają odpady będące wynikiem odzysku, w tym recyklingu, uniemożliwiającego dalszy odzysk, w związku z czym zachodzi konieczność ich unieszkodliwienia;”;

c) skreśla się lit. b), c) i n);

d) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) »odpady inne niż niebezpieczne« oznaczają odpady nieobjęte definicją odpadów niebezpiecznych zawartą w dyrektywie 2008/98/WE;”;

e) lit. m) otrzymuje brzmienie:

„m) »odpady ulegające biodegradacji« oznaczają drewno, odpady żywnościowe i odpady ogrodnicze oraz papier i tekturę oraz wszelkie inne odpady, które ulegają rozkładowi beztlenowemu lub tlenowemu;”;

2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a, 2b i 2c w brzmieniu:

„2a. Do dnia 1 stycznia 2025 r. państwa członkowskie nie przyjmują na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne odpadów nadających się do recyklingu, w tym tworzyw sztucznych, metali, szkła, papieru i tektury oraz innych odpadów ulegających biodegradacji.

2b. Od dnia 1 stycznia 2025 r. państwa członkowskie w danym roku nie przyjmują na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne w ilości odpadów przekraczającej 25 % łącznej ilości odpadów komunalnych wytworzonych w poprzednim roku.

2c. Państwa członkowskie podejmują starania, aby do dnia 1 stycznia 2030 r. na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne przyjmować wyłącznie odpady resztkowe, co oznacza, że łączna ilość odpadów kierowanych na takie składowiska nie przekracza 5 % całkowitej ilości odpadów komunalnych wytworzonych w poprzednim roku. Komisja jest zobowiązana dokonać przeglądu tego celu do 2025 r. i, w razie potrzeby, przedłożyć wniosek ustawodawczy w sprawie prawnie wiążącego celu redukcji składowania odpadów do 2030 r.

2d. Państwa członkowskie nie zezwalają na składowanie odpadów komunalnych na składowiskach odpadów obojętnych.

Komisja jest zobowiązana ocenić możliwość wprowadzenia ograniczeń w składowaniu odpadów niereszkowych na składowiskach odpadów obojętnych i do 2018 r. przedstawić sprawozdanie ze swoimi wnioskami oraz, w razie potrzeby, złożyć wniosek ustawodawczy.”;

3) dodaje się artykuł 5a w brzmieniu:

„*Artykuł 5a*

System wczesnego ostrzegania

1. Komisja, przy pomocy Europejskiej Agencji Środowiska, publikuje następujące sprawozdania:

- a) w 2022 r. sprawozdanie z realizacji celów ustanowionych w art. 5 ust. 2a lit. a) i art. 5 ust. 2b lit. a);
- b) w 2027 r. sprawozdanie z realizacji celów ustanowionych w art. 5 ust. 2a lit. b) i art. 5 ust. 2b lit. b).

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy:

- a) oszacowanie stopnia realizacji celów określonych przez każde państwo członkowskie;
- b) określenie przewidywanego czasu realizacji celów przez każde państwo członkowskie oraz
- c) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami.

W razie konieczności sprawozdania te mogą zawierać informacje na temat wdrożenia dodatkowych wymogów oprócz tych, które wymieniono w ust. 1.

3. W terminie sześciu miesięcy od dnia opublikowania sprawozdania Komisji państwa członkowskie, w przypadku których istnieje ryzyko niezrealizowania celów, zobowiązane są przedłożyć Komisji plan zgodności z wyszczególnieniem działań, które dane państwo członkowskie zamierza podjąć, aby zrealizować dane cele. W planie zapewnienia zgodności bierze się pod uwagę zalecenia Komisji określone w ust. 2 lit. c), środki przewidziane w załączniku VIII do dyrektywy 2008/98/WE lub wszelkie inne stosowne środki. Należy również określić przewidywany termin zapewnienia zgodności.”;

4) w art. 11 ust. 2 skreśla się akapit drugi;

5) art. 12 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) kontrola jakości czynności analitycznych w ramach procedur kontroli i nadzoru lub analiz, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. b), przeprowadzana jest przez właściwe laboratoria akredytowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008²⁶.”;

6) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji drogą elektroniczną swoje dane dotyczące wykonania celów i obowiązków określonych w art. 5 ust. 2, 2a i 2b do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, którego dotyczą zebrane dane. Dane są przekazywane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 3. Pierwsze sprawozdanie obejmuje okres od dnia 1 stycznia [enter year of entry into force of this amending act + 1 year] r. do dnia 31 grudnia [enter year of entry into force of this amending act + 1 year] r.

2. Państwa członkowskie przekazują dane dotyczące realizacji celów określonych w art. 5 ust. 2 do dnia 1 stycznia 2025 r.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające jednolite warunki kontroli zgodności z celami ustanowionymi w art. 5 ust. 2, 2a i 2b, określające format danych dotyczących realizacji tych celów i ustanawiające minimalne warunki kontroli przez stronę trzecią. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

4. Danym zgłaszanym przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2 musi towarzyszyć sprawozdanie z kontroli jakości, jak również muszą one zostać sprawdzone przez niezależną stronę trzecią.

7) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Zmiana załączników

²⁶

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17a w celu wprowadzenia zmian niezbędnych do dostosowania załączników do postępu naukowego i technicznego.”;

8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 2, art. 5 ust. 2a, art. 5 ust. 2b, załącznika I pkt. 3.5 i załącznika II pkt 5 Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Dostosowania do Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożenia Dyrektywy 2008/98/WE w sprawie Odpadów, ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011**. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

9) dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Artykuł 17 a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 16, powierza się Komisji na czas nieokreślony od [enter date of entry into force of this amending act] r.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 16, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 4

Zmiana dyrektywy 2000/53/WE

W art. 9 dyrektywy 2000/53/WE dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie stosują szczegółowe przepisy, które mogą dotyczyć między innymi ustanowienia formatów przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 7 ust. 2 akapit trzeci ostatni akapit w celu o kontroli zgodności z celami określonymi w art. 7 ust. 2 akapit pierwszy. Dane przekazywane są do Komisji do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, którego dotyczą zebrane dane.

1b. Danym zgłaszanym przez państwo członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem musi towarzyszyć sprawozdanie z kontroli jakości, jak również muszą one zostać sprawdzone przez niezależną stronę trzecią.

1c. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia minimalnych warunków kontroli przez stronę trzecią. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 11.”.

Artykuł 5

Zmiana dyrektywy 2006/66/WE

W dyrektywie 2006/66/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się art. 22;

2) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Najpóźniej do końca 2016 r. Komisja zobowiązana jest przedstawić sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.”;

b) w ust. 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„W swoim sprawozdaniu Komisja przedstawia ocenę następujących aspektów niniejszej dyrektywy:”.

Artykuł 6

Zmiana dyrektywy 2012/19/UE

W dyrektywie 2012/19/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5 a. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji drogą elektroniczną swoje dane dotyczące wykonania art. 16 ust. 4 do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, którego dotyczą zebrane dane. Dane są przekazywane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 5d. Pierwsze sprawozdanie obejmuje okres od dnia 1 stycznia [enter year following that of entry into force of this amending act] r. do dnia 31 grudnia [enter year following that of entry into force of this amending act] r.

5c. Danym zgłaszanym przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 5a musi towarzyszyć sprawozdanie z kontroli jakości, jak również muszą one zostać sprawdzone przez niezależną stronę trzecią.

5d. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia minimalnych warunków kontroli przez stronę trzecią. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.”;

2) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 5, art. 11 ust. 3, art. 16 ust. 3, art. 16 ust. 6 i art. 23 ust. 4 Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Dostosowania do Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożenia Dyrektywy 2008/98/WE w sprawie Odpadów, ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

Artykuł 7

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [insert date twelve months after the entry into force of this Directive] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący